

Sygn. akt V CSK 470/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa L. P.
przeciwko [...] Bank [...] S.A. w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w J.
z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego w J. z dnia 13 kwietnia 2017 r. naruszenie art. 65 § 1 k.c., art. 60 k.c. w zw. z art. 56 k.c. i art. 117 § 2 k.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na to, że nie można, tak jak uczynił to Sąd Okręgowy, automatycznie przyjmować, iż każde zawarcie umowy ugody z wierzycielem po upływie terminu przedawnienia, oznacza dorozumiane zrzeczenie się zarzutu przedawnienia. Wskazał, że nie ma żadnego przepisu, który stanowiłby o tym, iż podpisanie ugody po upływie terminu przedawnienia oznacza zrzeczenie się zarzutu przedawnienia. W konsekwencji Sąd Okręgowy, zdaniem skarżącego, w sposób oczywisty naruszył art. 60 k.c. i art. 65 § 1 k.c. przez niewłaściwą wykładnię, bagatelizując całkowicie znaczenie przyczyn, dla których skarżący wysłał wniosek o restrukturyzację zadłużenia, prowadził negocjacje i podpisał ugodę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa

albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06). Analiza treści skargi kasacyjnej nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiło oczywiste, w przedstawionym wyżej znaczeniu naruszenie przepisów prawa wskazanych przez skarżącego, mogące mieć wpływ na wynik sprawy (co do problematyki wykładni oświadczeń woli zawierających zrzeczenie się zarzutu przedawnienia zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2012 r., III CSK 208/12).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw